

**СЕКЦІЯ 4. ІННОВАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ
БІОТЕХНОЛОГІЙ ТА АГРОНОМІЇ**

Барладін Євгеній

студент

Західноукраїнський національний університет

ПЕРСПЕКТИВНІ ЗАВДАННЯ ВИРОЩУВАННЯ ОГІРКІВ В УКРАЇНІ

У раціоні харчування людини, його збалансованості одну з найважливіших ролей відіграють свіжі овочі, зокрема огірки. У захищеному ґрунті огірок – найбільш урожайна і рентабельна рослина, яку вирощують у всіх світлових зонах.

Сьогодні огірки вирощують у всьому світі, вони займають четверте місце в списку найбільш активно оброблюваних овочевих культур після томатів, капусти та цибулі. У плодах огірка міститься 95-98 % води і мала кількість білків, жирів та вуглеводів, вітаміни С, В1, В2, Р, провітамін А, ферменти. Огірки багаті на складні органічні речовини, які відіграють важливу роль в обміні речовин. У них знайдено досить багато сполук, що поліпшують роботу серця, судин, нирок, нормалізують кров'яний тиск. Учені довели, що вживання огірків поліпшує стан волосся, зубів та нігтів. Плоди містять йод, який називають огірковим йодом, що спроможний попереджувати хвороби щитоподібної залози. У нашій країні під огірком зайнято 10-12 % загальної площі овочевого клину. У захищеному ґрунті його питома вага сягає 70 % [3, с. 83].

Огірки дуже вимогливі до тепла. Проростання насіння починається при температурі вище 12°C. Оптимальною для проростання насіння є температура 25°C. Навіть незначні заморозки вбивають сходи. Також негативно впливають і дуже високі температури (більше 35°C). Огірки вимогливі до вологості ґрунту й повітря. Огірки, як скоростигла культура, характеризуються високою інтенсивністю процесу фотосинтезу. Позитивно рослини реагують на підвищення освітленості. Огірки формують високі врожаї тільки на відкритих, добре освітлених ділянках. Для отримання високих врожаїв огірків необхідно ретельно підбирати поля для їх висівання. Кращими ґрунтами є супіщані, легкі або середні суглинки, добре заправлені органічними та мінеральними добривами. Реакція ґрунтового розчину повинна бути нейтральною або слабкислою (рН - 6,5 – 7,4) [1, с. 3].

Стратегія розвитку селекції і насінництва повинна брати до уваги всі ці особливості і своєчасно реагувати на вимоги ринку. Підвищення ефективності селекції та насінництва має важливе значення для стабілізації в АПК України. Створення нового покоління сортів і гібридів дає змогу отримувати не лише високі врожаї, а й значно поліпшувати якість сільськогосподарської продукції та підвищувати її конкурентоспроможність. Доцільно створити систему підтримки національного товаровиробника, яка б передбачала забезпечення матеріальними ресурсами сучасних технологій, розроблених Інститутом овочівництва і баштанництва [2, с. 91].

Враховуючи світовий попит на продукцію овочівництва, зокрема огірка, та можливості України щодо збільшення валового виробництва овочів і зменшення залежності від імпорту, серед основних завдань галузі можна виділити: впровадження нових сортів і гібридів огірка селекції (Інституту овочівництва і баштанництва НААНУ); застосування науково обґрунтованого підходу до вирощування овочів, зокрема спеціалізації за зонами вирощування; розвиток інноваційних технологій вирощування овочів з урахуванням конкретних ґрунтово-кліматичних умов господарства, сорту і вимог замовника щодо готової продукції; інформаційне забезпечення, яке повинно передбачати ефективну допомогу загальнодержавної, регіональної та районної дорадчих служб, метеорологічної служби, провідних фахівців наукових і навчальних закладів.

Одним з основних напрямів докорінних змін економічної ситуації в галузі овочівництва є поліпшення використання наявних ресурсів господарств і біокліматичного потенціалу окремих регіонів України завдяки впровадженню інтенсивних ресурсощадних технологій.

Список використаних джерел

1. Огірки: прогресивні технології та нормативи витрат / [кол. авторів; За ред. Д. І. Мазоренка і Г. Є. Мазнева]. Харків: вид-во «Міськдрук», 2011. 32 с.
2. Перепелиця Н. М. Інноваційна діяльність наукових установ та економічна оцінка її результатів. Економіка АПК. 2004. № 6. С. 90–94.
3. Сєвідов В. П. Інноваційні складові сталого розвитку галузі овочівництва в Харківській області. Вісник Львівського національного аграрного університету. Сер.: Агронімія. 2016. № 20. С. 82-85.